

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Veronikou Burianovou ve věci

žalobce: **V. R.**
bytem v ČR X
zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2025, č. j. MV-20770-5/SO-2025,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce pobýval na území ČR podle § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „ZPC“), na základě dlouhodobého pobytu vydaného formou zaměstnanecké karty platné od 29. 8. 2022 do 28. 8. 2024 na pracovní pozici *brusič nástrojů a kovů* u zaměstnavatele Voitto s.r.o. (dále jen „Zaměstnavatel“), místo výkonu práce Bergmannova 394, Dolní Rychnov, číslo volného pracovního místa vedeného v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále jen „Evidence“) Xa.
2. Dne 15. 8. 2024 podal žalobce Ministerstvu vnitra ČR (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo „ministerstvo“) žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 9 ZPC. K žádosti přiložil mj. pracovní smlouvu uzavřenou dne 1. 9. 2022 se Zaměstnavatelem na pracovní pozici s místem výkonu práce Dolní Rychnov a Karlovy Vary a její dodatek ze dne 31. 1. 2024 s místem výkonu práce okres Tachov.
3. Dne 18. 11. 2024 žalobce oznámil změnu pracovního zařazení u Zaměstnavatele s místem výkonu práce Halže, Svobodka 65, číslo volného pracovního místa 17 478 310 788. Správní orgán prvního stupně informoval žalobce sdělením ze dne 2. 12. 2024, č. j. OAM-72278-12/ZM-2024, o nesplnění podmínek pro oznámenou změnu zaměstnávání žalobce.
4. Následně správní orgán prvního stupně žádost žalobce podle § 44a odst. 11 ZPC zamítl rozhodnutím ze dne 6. 12. 2024, č. j. OAM-51341-22/ZM-2024 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), pro nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC. Odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 25. 3. 2025, č. j. MV-20770-5/SO-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a prvoinstanční rozhodnutí potvrdila. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., jíž se domáhal jeho zrušení a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

II.

Žaloba

5. Žalobce namítl, že správní orgány v rozporu s účelem ZPC postupovaly formalisticky, pokud pochybení žalobce, které neohrozilo trh práce, posoudily jako důvod pro zamítnutí jeho žádosti. Závěr správních orgánů, že žalobci bylo známo, že provozovna Zaměstnavatele nebyla již v době podání žádosti funkční, označil žalobce za nepřezkoumatelný. Žalobce byl v zaměstnaneckém (podřízeném) poměru u stále stejného zaměstnavatele a nebyl schopen tento rozpor registrovat a uplatnit v řízení o své žádosti. Žalobce výslovně potvrdil, že nesplnil podmínku uvedenou v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC (rozpor s místem výkonu práce).

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobce byl povinen seznámit se se zákonnými podmínkami svého zaměstnávání na území formou zaměstnanecké karty. Místo výkonu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

práce je obligatorní náležitostí pracovní smlouvy a jedním z údajů, kterým je tvořena charakteristika pracovního místa, které je uvedeno v Evidenci.

IV.

Rozhodnutí bez nařízení jednání

7. Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků nevyjádřil k výzvě soudu ze dne 28. 4. 2025, č. j. 62 A 5/2025-12 a 13, nesouhlas s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.

V.

Posouzení věci soudem

8. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkumná činnost soudu dále respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 in fine a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů je napadené rozhodnutí nezákonné. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. - takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Žaloba je nedůvodná.

Relevantní právní úprava

10. Podle § 37 odst. 1 věty zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platí, že krajská pobočka Úřadu práce vede Evidenci, která obsahuje identifikační údaje zaměstnavatele, základní charakteristiku pracovního místa, to je určení druhu práce a místa výkonu práce, předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa, základní informace o pracovních a mzdových podmínkách, informaci, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením, a informaci o příslušném kódu vztahujícím se k druhu práce v rámci oznámeného volného pracovního místa, a to podle skupin Klasifikace zaměstnání (CZ-ISCO) zveřejněné Českým statistickým úřadem.
11. § 42g odst. 2 písm. a) ZPC stanoví, že cizinec je oprávněn podat žádost o vydání zaměstnanecké karty, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v Evidenci.
12. Podle § 44a odst. 9 věty první před středníkem ZPC platí, že lze platnost zaměstnanecké karty při splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 opakovaně prodloužit na dobu, na kterou byla uzavřena pracovní smlouva nebo dohoda o pracovní činnosti, vždy však nejdéle na dobu 2 let.
13. § 44a odst. 11 věta první a poslední ZPC stanoví, že ministerstvo neprodlouží platnost zaměstnanecké karty, nespĺňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.

14. Podle § 42g odst. 7 věty první ZPC platí, že je držitel zaměstnanecké karty povinen oznámit změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele nejméně 30 dnů před takovou změnou.
15. § 42g odst. 9 ZPC stanoví, že ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno. Jestliže v době podle § 63 odst. 1 držitel zaměstnanecké karty doručil ministerstvu více oznámení o změně zaměstnavatele, přihlíží se pouze k poslednímu z nich, na předchozí oznámení se hledí, jako by nebyla učiněna.
16. Z uvedené právní úpravy vyplývá, že ministerstvo zamítne žádost cizince o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty (platnost zaměstnanecké karty neprodlouží), pokud zjistí, že účelem pobytu cizince nebude jeho zaměstnání na pracovní pozici v Evidenci, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta, resp. na pracovní pozici, kterou cizinec uvedl ve svém oznámení změny zaměstnavatele nebo pracovního zařazení.

Žalobcem nezpochybněné závěry správních orgánů

17. Z hlediska soudního přezkumu představují rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS).
18. Správní orgány dospěly podle svých rozhodnutí k následujícím skutkovým a právním závěrům, které žalobce v žalobě nespороval a soud proto vzhledem k dispoziční zásadě ovládající řízení o žalobě žalobce nebyl oprávněn tyto skutkové a právní závěry správních orgánů přezkoumávat. Soud tudíž vycházel z dále uvedených skutkových a právních závěrů správních orgánů při posouzení důvodnosti žaloby.
19. Žalobce byl na základě zaměstnanecké karty oprávněn od 29. 8. 2022 do 28. 8. 2024 vykonávat práci na pracovní pozici evidované pod č. 22085540740 v Evidenci na adrese *Bergmannova 394, Dolní Rychnov, okres Sokolov* (viz str. 1 a 2 prvoinstančního rozhodnutí a str. 1 a 2 napadeného rozhodnutí). Žádostí podanou dne 15. 8. 2024 žalobce žádal o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty k pracovní pozici č. 22085540740 Evidence s místem výkonu práce na adrese Svobodka 64, Halže (viz str. 1 prvoinstančního rozhodnutí). Na oznámení žalobce podle § 42g odst. 7 věty první ZPC ze dne 18. 11. 2024 o změně pracovního zařazení spočívající ve změně místa výkonu práce (Svobodka 64, Halže) a pracovní pozice evidované pod č. 17478310788 v Evidenci se hledí, jako by nebylo učiněno (viz str. 3 prvoinstančního rozhodnutí a str. 3 a 5 napadeného rozhodnutí). Žalobce žádal žádostí ze dne 15. 8. 2024 o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, aniž by účelem jeho pobytu na území bylo zaměstnání na pracovní pozici, pro niž mu byla zaměstnanecká karta udělena (tj. na pracovní pozici evidované pod č. 22085540740 v Evidenci na adrese *Bergmannova 394, Dolní Rychnov, okres Sokolov*). Platnost zaměstnanecké karty nebylo lze prodloužit, protože žalobce na dobu žádané prodloužené doby platnosti zaměstnanecké karty neuzavřel pracovní smlouvu na pracovní pozici uvedenou v Evidenci (vzhledem k odlišnému místu výkonu práce), pro niž mu byla

udělena zaměstnanecká karta (viz str. 4 až 6 prvoinstančního rozhodnutí a str. 5 napadeného rozhodnutí).

Posouzení důvodnosti žalobních bodů

20. Soud připomíná, že podle § 71 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 75 odst. 2 s. ř. s. je soud striktně vázán skutkovými a právními důvody tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí tak, jak byly vymezeny žalobcem v žalobě. Kvalita a jasnost žalobních námitek do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může soud přistoupit a posuzovat jej. Soud nesmí za žalobce spekulativně domýšlet další argumenty či vybírat z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalobce je povinen v žalobě uvést konkrétní (individualizovaná, od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelná) skutková tvrzení a právní argumentaci, svědčící pro nezákonnost napadeného rozhodnutí, přičemž nemůže jít o typovou charakteristiku určitých obvyklých nezákonností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2023, č. j. 1 As 272/2022-64, bod 18 a tam uvedená judikatura).
21. Tvrzení uvedená žalobcem v čl. I žaloby, čl. II první a druhý odstavec žaloby, čl. III první až šestý odstavec žaloby neobsahují žádné skutkové ani právní důvody tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí. V těchto pasážích žaloby žalobce konstatoval průběh správního řízení včetně závěrů správních orgánů a to, že je mu znám rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 3. 2022, č. j. 57 A 87/2021-84.
22. Obecnou námitkou žalobce v čl. II poslední odstavec žaloby, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 2 odst. 1 a 4, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 52 správního řádu, se zdejší soud nezabýval, neboť prostý výčet paragrafů správního řádu, které údajně žalovaná porušila, bez jakékoli specifikace propojující takový výčet s konkrétními okolnostmi dané věci, nelze považovat za žalobní bod (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2024, č. j. 8 Azs 100/2023-53, bod 19 a tam uvedená judikatura).
23. Za argumentaci, mající charakter žalobních bodů, považoval soud pasáž od sedmého odstavce čl. III žaloby na str. 4 a 5 žaloby. Zde žalobce namítl, že závěr žalované, že provozovna Zaměstnavatele nebyla již v době podání žádosti funkční a že to žalobci bylo známo, je nepřezkoumatelný. V reálných možnostech žalobce v zaměstnaneckém poměru u stále stejného Zaměstnavatele nebylo registrovat tento rozpor ve vztahu k nesplnění podmínek pro prodloužení pobytového oprávnění. Zaměstnavatel zadával práci žalobci a žalobce mu byl podřízen. Žalobce byl poučen o nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC, ale odstranění této vady mu bylo odmítnuto. Žalobce položil otázku, jaký cíl byl sledován zamítnutím jeho žádosti, zda ochrana trhu práce, nebo čistě formalistický přístup. Žalobce výslovně uznal, že nesplnil podmínku uvedenou v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC. Účel ZPC však nemohl být nesplněním podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC negativně dotčen, jelikož chráněný trh práce nebyl poškozen. Rozpor v místě výkonu práce nevedl k ohrožení trhu práce na území České republiky. Žalobce položil otázku, zda nebyl skrytě poškozen za výkon nelegální práce.
24. Žalobní námitky nebyly důvodné, jelikož nesměřovaly do nosných důvodů napadeného rozhodnutí.

25. Správní orgány postavily svá rozhodnutí na dvou závěrech: Zaprvé, ač se zaměstnanecká karta týkala práce vykonávané na adrese Bergmannova 394, Dolní Rychnov, žalobce žádostí o její prodloužení usiloval o pobytové oprávnění za účelem výkonu práce v jiném místě (na adrese Svobodka 64, Halže). Zadruhé, k oznámení žalobce ze dne 18. 11. 2024 o změně pracovního zařazení nelze přihlížet.
26. Žalobce v žalobě nespороval ani jeden z těchto závěrů správních orgánů, které bezpečně odůvodňují závěr, že žalobce nepodal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty za účelem zaměstnání na pracovní pozici, pro niž mu byla zaměstnanecká karta udělena. Uvedený závěr pak nutně vedl k zamítnutí žádosti žalobce v souladu s § 44a odst. 11 ve spojení s § 42g odst. 2 písm. a) ZPC.
27. Pracovní místo, k němuž se váže zaměstnanecká karta, je definováno mj. místem výkonu práce (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2025, č. j. 5 Azs 186/2024-32, bod 21, a ze dne 13. 8. 2021, č. j. 6 Azs 127/2021-38, bod 15). Místo výkonu práce je jedním ze základních údajů vymezujících pracovní pozici, na kterou je vydávána zaměstnanecká karta a na kterém je tedy cizinec oprávněn práci vykonávat. Je zavedenou praxí, že chce-li cizinec vykonávat práci na jiném místě, musí změnu místa výkonu práce oznámit ministerstvu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2025, č. j. 4 Azs 120/2024-62, bod 40).
28. Žalobce v žalobě explicitně uznal, že nesplnil podmínku uvedenou v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC. Správní orgány v takovém případě neměly jinou možnost, že žádost žalobce zamítnout, jelikož § 44a odst. 11 věta první ZPC stanoví, že ministerstvo neprodlouží platnost zaměstnanecké karty, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) ZPC. Správní orgány neměly možnost uplatnit správní uvážení, zda žádost žalobce zamítnou, protože ZPC jim jednoznačně ukládá povinnost žádost zamítnout.
29. Správní orgány neopřely svá rozhodnutí o zjištění, zda v době podání žádosti Zaměstnavatel provozoval podnikání na adrese Bergmannova 394, Dolní Rychnov, příp. zda to bylo žalobci známo. I kdyby šlo o nepřezkoumatelné závěry správních orgánů, nemohlo by to mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Obiter dictum soud uvádí, že o nepřezkoumatelné závěry nešlo, protože je správní orgány přezkoumatelně odůvodnily zjištěním z veřejné části živnostenského rejstříku a výpisu z obchodního rejstříku o ukončení provozovny Zaměstnavatele na adrese Bergmannova 394, Dolní Rychnov, ke dni 6. 6. 2024 (viz str. 2 napadeného rozhodnutí).
30. Namítal-li žalobce, že v jeho možnostech nebylo registrovat nesplnění podmínek pro prodloužení pobytového oprávnění, pomíjel, že podle § 42g odst. 1 ZPC byl oprávněn pobývat na území a vykonávat zaměstnání pouze a jen na pracovní pozici, na kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta, tj. v místě výkonu práce uvedeném pro takovou pracovní pozici v Evidenci. V tomto směru se žalobce nemůže dovolávat své podřízenosti vůči Zaměstnavateli, příp. své neznalosti zákona.
31. Žalovaná na str. 4 a 5 výslovně uvedla, že žádost žalobce nebyla zamítnuta z důvodu výkonu nelegální práce. Zjištění o (ne)legální práci žalobce nebyla důvodem napadeného rozhodnutí. Žalobní argumentace vztahující se k (ne)existenci negativního zásahu do chráněného trhu práce tudíž nemohla být důvodná. Odkazy žalobce na bod 24 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2020, č. j. 2 Ads 83/2019-26, a body 33, 34 a 43 rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 3. 2022, č. j. 57 A 87/2021-84, nemohly

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož se týkaly výlučně posuzování otázky výkonu nelegální práce. Žalobce netvrdil, že svou žádostí usiloval o pobytové oprávnění za účelem výkonu práce v místě, pro něž mu byla udělena zaměstnanecká karta (naopak, rozpor s místě výkonu práce v žalobě výslovně připustil), a opačný závěr správních orgánů nerozporoval. Stejně tak žalobce v žalobě netvrdil, že správní orgány měly přihlížet k jeho oznámení ze dne 18. 11. 2024 o změně pracovního zařazení, a opačný závěr správních orgánů nerozporoval.

32. Soud považuje za vhodné dodat, že sdělení ministerstva podle § 42g odst. 9 ZPC, že nebyly splněny podmínky požadované pro změnu pracovního zařazení, je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. právní větu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Azs 56/2021-41). Sdělení tak lze napadnout přímo správní žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s., neboť proti němu nejsou přípustné opravné prostředky v rámci správního řízení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2025, č. j. 22 Azs 73/2025-66, bod 6 a tam uvedená judikatura). Žalobce netvrdil, že by správní žalobou napadl sdělení správního orgánu prvního stupně ze dne 2. 12. 2024, č. j. OAM-72278-12/ZM-2024, o nesplnění podmínek pro oznámenou změnu zaměstnávání žalobce. Soud tak byl oprávněn vycházet ze zákonnosti a správnosti uvedeného sdělení.
33. Soud tedy neshledal žádnou z žalobcem uplatněných námitek důvodnou, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

34. Náhradu nákladů řízení soud výrokem II rozsudku žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a plně procesně úspěšné žalované v řízení nevznikly náklady nad rámec její úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Pokud kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 5. ledna 2026

JUDr. Veronika Burianová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.